

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIETAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. 2 cèntims.
 Fora de Palma » 2 1/2 »
 Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S'envian es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta á conta de 16 números.

CRIDA INTERESSANT.

Amb sa venta des tom que comensarèm amb so número pròxim, si Deu mos dona vida, contarèm per pessetes y cèntims que es un sistema que se usa ja molt dins Mallorca. Per lo mateix recomenam à n'es venedós y revenedós que se fitsan demunt es nòus prèus que durà estam-pats es número 161 que será es primé des terecé tom.

Recomenam també à n'es señós Suscriptós que passen sa vista per s' encabessament de dit número porque vejen ses variacions que mos hem vists obligats à fé per no tení quebrats en es contes. Los advertim també que desd' are deuran pagá per trimestres adelantats ó per anys; comensant à conta sempre desde es primés des mesos de Jané, Abril, Joriòl ò Octubre.

SA TERTULIA DE SON REL.

IV.

—Però, Don Jaume. Vostè sempre critica lo que feym; no queda ja cap labor d' *adorno* que no l' haja ridiculizada; y axò que diu que li agradan tant es productes de s'art y de s'inteligen-cia.

—Dòna Miquèla, vostè tindrà que perdoná. Jò ridiculís es vici de s'enseñansa, no ses matèries qu'ella comprèn. No he trèt cap conseqüència que vostès no l' hajan dada per llegalítima.

—Bòno, Don Jaume. Aquestes atlòtes voldrian sèbre es séu parè sobre s'enseñansa qu'ha de rèbre sa dòna. Elles encara.....

—Y jò no estich compromès.

—Semprè está de broma.

—Sa veritat, señoretas.

—No se riga de nòltros y que mos fassa es gust.

—En qualsevòl estat de fortuna en que me trobás voldria que sa méua dòna sabés lletgí, escriure y contá. En el dia aquesta falta ja es imperdonable en una jove, porque la priva de comunicarsé directament amb son espòs en ses ausències, de porè dú sa contabilitat de sa casa, de porè vigilá s'enseñansa d'ets infants, y de moltes altres còses; però

no la voldria *batxillera*. Con tal que sapigués lo que valen s'honor y s'honestidat, poch m'importaria qu'heu escrigués sense *h* y que me'n fés una sola paraula.

Si coneguda s'amplaria de sa ròba, no trepidás en dirme quants de pams ha mesté per uns calsons ó una camia, m'importaria molt poch es qu'ignorás es nòm de ses coranta nòu províncies d'Espanya, comensant per *Alava* y acabant per *Zaragoza*, sense coneixe es pòbles de Mallorca, com se supòsa.

—Es impossible apendre de tayá à sa costura. Tudarian molta ròba.

—Ni un fil, Catalineta. Amb una pessa de papé que diuen *continuo* podrian tayá tant com voldrian. Una *pizarra* també serveix per señá patrons de tota casta.

—Nòltros també dibuxam y pintam unes fuyes, y unes idries, y unes columnes, y unes cares, y.....

—No es cans més. Ja basta sa mòstra per dirme qu que seguxen un mètode ben forasté: y encara ventura, porque si fós d'algun espanyòl... no'n parlèm pús y tornèm à s'assunto.

Sa méua dòna me daria molt de gust si, després de tení sa ròba ben adçada, sense havè empleat cosidora, bugadera, ni planxadora, la vés ocupada en brodarmé unes sabatilles, ó ses inicials à un mocadó, ó es fés algun *adorno* de *croquet*, en lloch d'anarsen p'es veynats à cercá qui té òus d'avuy.

—¿Y quant hem d'aprendre de brodá?

—Quant sápien de cosí. Lo primé es lo primé, y es temps basta per tot, y ses labors d' *adorno* s'aprenen amb un poch de voluntat y un altre tant d'amor pròpi porque may li falta à sa dòna, quant arriba à n'es quinze.

—¿Y ses feynes de sa casa?

—Si jò arribás à tení infants, ses méues fiyes, en tot y per tot, ajudarian à sa mare. Antes y després de sa costura, quant petites, espolsarian y agranarian y durian es vestit que los arribás à n'es pèus, porque'n havè de sèure no es vèssen amb un apuro. Quant grans, estarian à sa cuyna y à sa bugaderia y à n'es planxadó. Tornarian sa feyna de-

munt es bras, anirian à sa plassa amb una panereta y no amb sa manta posada y un mocadó de daus per aficarhi peix y carn y lletuga y figues y reym, fentne de tot un ensiam antes d'arribá à caméua, per fé creure à n'es veynats que vénen de missa ó que son señores.

—¿Y ses mòdes?

—Les pendrian de mòdo que no s'haguessen d'avergoñí quant p'es carré trobassen un germanet séu més petit que dugués ses sabates foradades.

—¿Y si vostè fós molt rich?

—Los faria comprendre qu'algun dia pòden torná pòbres: que per sebrerlas maná les han de sèbre fé, y que sense economia no hey ha riquesa duradera ni possible. Amb axò pòden veure que s'instrucció seria sa mateixa encara que més ampliada porque una familia rica té més rams ahont atendre, més devers que cumplí y més necessitats que satisfé.

Vostès perdonarán qu'anit me retir un poch més dejorn: demá mos n'anam à Ciutat y si 'ls ofereix alguna còsa que dispòngan.

—¿Y aquestes vetllades tan alegres que vostè mos fa passá s'han d'havè acabat?

—Per are sa necessitat s'hi opòsa. Bòna nit tengan.

MESTRE PEP.

COMPARANSA.

«Estimada, ¿que dèus fer
 «Lluñy de mí, lluy de ma patria?
 «¿Estás triste y concirosa?
 «¿No m'has oblidat encara?»
 Aixís el jove suspira
 Amagal à dins la cambra.
 Sent el séu còr que bateja
 Y es el còr el qui l'engana.
 Debades passa los dies
 Y los vespres anyorantia;
 Debades demana nòves
 De la que fonch s'estimada.
 ¡Ah, bòn jove si heu sabesses!
 ¡La muller sabs qu'es d'ingrata!
 ¡No pensis may més amb ella!

El téu còr es qui t' engaña.
 Jò que d' ella en sé les nòves
 Per rès voldria contarles.
 Sòls t' aconsey que no tengues
 Sa més petita esperansa.
 Les promeses ja s' han fuses
 Còm se fon una boyrada
 Y les paraules fugiren
 Amb el vent que va escoltarles.
 Tú l' estimaves y pròu,
 Més ella no t' estimava;
 Ni pòt estimar la jove
 Que té el séu còr còm à marbre.
 Y, ja ho veus, el téu amor
 Ha estat la téua desgracia:
 Tú mateix en téns la culpa
 No l' haguesses estimada.
 Ja sòls te queda un remey
 El remey de conformarte.
 Y òbri els ulls ¡ah! lo bòn jove,
 Tot ha estat ilusió vana.
 «La dòna es còm la moneda
 Quant més hermosa més falsa.»

SILENCIO.

FORA-PORTA.

—Jò no t' veitx may. ¿No m' diràs ahont t' afiques?

—En es Pla des Castell, d' ensá qu' es s' estiu. ¿Y ahont vòls que sia?

—Vinat' en à Ciutat, que ja comensa a essè hora.

—Ja heu veurem per Tots-Sants, acabada sa fruyta.

—No sé còm teniu paciència, ara s' estiu per sofrí aquell sòl catòrs' hores cada dia sense podè trèure es nas defòra més que ses vetlades.

—¿Y aquella alegria de prendre es bañs dematinet?

—A Ciutat los pòts prendre amb més comoditat.

—¿Y aquell oratget de la mar?

—També arriba dins Palma.

—¿Y aquelles vetlades à sa lluna?

—Millòs les passarás en es *Parque*.

—Tòca, calla. S' estiu no m' agrada Ciutat.

—Y à mi no m' agrada passá pena en lloch. No dich que s' hivèrn no hey fassa bòn está quant fa sòl de dia y quant en sa nit pòt un homo fé allà foch de llar, qu' encalenteix milló qu' aquests escaufa-panxes de mòda. Però are, s' estiu, t' has d' está tot lo sant dia, qu' es més llarch qu' un diné de fil, dins sa casa calrada còm un forn. Y es vespre que podries passetjartè amb sa fresca no pòts trèure tampoch es nas de ca-téua per morde es contrabandistes y es carabineros. Si tròbes es primés que sòlen essè jovenòts sense ànima de devés Gé-nova ó Son Rapiña perilles d' essè insultat y fins y tot nafrat; perque tú ja coneixes aquesta casta de gent que n' sa nit per tot es ca-séua y botan parets y fan camins per allà ahont no n' hi ha sòls per lográ son fi. Y si topes amb sos carabineros te prènen à tú per contra-

bandista maldement no heu hajes estat may y ja estás devertit.

—Axò es vè.

—Desenganet. O una possessió bòn, lluny de vila y amb molts de missatges y bestia, ó Ciutat. Y si vòls figures à Plassa en vènen de hònes.

PER D' AUBENA.

EL DOS DE JURIOL.

Un dia te vatx veure y vatx pensarme
 Que del Cèl fuyt havia el fulgent sòl;
 Un dia te vatx dí que t' estimava
 Y aquest dia va essè el dos de Juriol.

A mon amor el téu va correspondre
 Vatx creure que passió y felicitat
 Era tot ú, y entrarem cògos, lòcos,
 En el bòsch d' aquest mon de falsedat.

Husionada tú, prònte la bona
 Caygué de la téua ànima de fèl,
 Y véres que l' amor que me juraves
 En ton pit no posava fòrta rèl.

Y m' digueres «No estim» y jò no t' creya
 Y cada dia t' adorava més,
 Digueres «Avorresch» y la méua ànima
 Husionada amb tú tampòch cregué.

Per desgracia son cèrtes tes paraules
 Y amb elles mates mon sensible cor:
 Per desgracia els téus ulls ja no m' animan,
 Per desgracia en ton pit ja no hey ha amor.

Si t' recòrdan un dia les promeses
 Qu' amb mos brassos me fères d' estimar,
 Si t' recòrda aquell gòig que jò sentia
 Els téus ulls no sabrán més que plorar.

Y si veus quant el sòl al decapvespre
 S' aqaga entre niguls d' argent y d' òr
 Un nigul que s' en puja més qu' els altres
 L' ànima méua n' es mòrta d' amor.

QUATRE UYS.

XEREMIADES.

Ara fa cinquanta dos àns qu' es Retgidors de s' Ajuntament de Ciutat, que sia dit entre nòltros, llavò no devia cap doblé à ningú, no duyan tampoch cap distintiu que los diferenciás d' ets altres més que sa mudada des diumenges. L' any 1851, es dia de sa fèsta del Beato Ramon, varen aná à Sant Francesch tots estirats de frach, y estrenaren una medalla d' òr enflocada p' es còll amb un floch vermey y groch que demunt sa casaca nègre feya de lo més bò y de lo més gròs. Pochs àns després comensaren es trabays de sa caxa qu' han anat continuant fins el dia d' avuy pujant cada dia de gravetat.

Ara enguañy qu' es any de bòn esplet pe s' Ajuntament comensá per fé una *excel·lent* aygo de sahó y en es pareixe amb aquesta *excel·lència* ploguda del Cèl han nascudes unes herbes *verdes* en

figura de faxes que constituhexan avuy en dia s' esperansa de tots ets aspirants à Retgidors.

¡Justament han sortides verdes! ¡Coló que mos recòrda una sèrie de deliciosas sensacions campestres y primaverales!

Un diari de la Cort a propòsit d' aquestes faxes diu, qu' es milló *distintiu* pe s' Ajuntament de Palma seria s' administrá bé ets interessos qu' es públich li té confiats.

* *

Diumenge passat hey va havè fèsta à s' hort d' es Cà que es es nòm que li donan vulgarment en substitució d' un altre més hermós y més antich que té y es es de la Soledat.

Aquest caserío se va fent de cada dia es més important de Palma p' es gran número de vecins que ja conta y per ses moltes y hònes fàbriques que s' hi pòsan, y còm está situat entre es de ses figueres baixes y es de s' hostal den Cañellas, está cridat à essè amb el temps es centro d' un sòl ensanxe. Deya qu' hey va havè una fèsta llubidissima sense qu' hey mancás, ball de boleros, y música de cadafal, y abre amb un bòn reuòl, y corregudes amb més de setze cañes. Hey acodí molta gent de Ciutat y va está de lo més animat. Sabem que tractan ara de fé una Iglesia per lo molest que los es s' havè de vení à missa à Ciutat cada diumenje y fèsta, perque en fé mal temps son molts es qui la salan. Es pensament de ferhí una ajuda de parròquia no pòt essè més acertat, majorment quant aquest punt está ja indicat à s' arreglo parroquial còm es més a propòsit per una parròquia foranea.

* *

Es pòbles de Mallorca podrán veure passá avuy y demá es vapor *Palma* que fa un viatge de recreo donant sa vòlta à sanòstra Illa. Avuy passarà pe sa part des mitjorn y levant. Demá passarà pe sa part de tramuntana y ponent.

Heu avisam p' els qui vulgan veurel passá.

DESPEDIDA.

Ja heu veys estimats suscriptòs: Amb aquest número vos donam acabat y llest es segon tom de L' IGNORANCIA que lo mateix que es primé está destinat à fé riure més de dos pichs es desenfeynats que l' fuyetjarán, ets atòts qu' han de passá s' estiu à sa caseta, y es missatges de ses possessions en ses llargues vetlades de s' hivèrn.

Hem cumplit lo que vos oferirem en un principi. Demá, si Deu ho vòl, comensarèm tasca p' es tom tercé, y també, si à Deu plau, esperam poderlos doná acabat, millorat, y llest, allà à ses acabayes del any 1885; si es públich continúa afavorintnos amb sa séua acceptació.

Salut y pessetes.

1 JURIOL DE 1882

Estampa d' En Pere J. Gelabert.

TAULA ALFABÈTICA

DE TOT LO CONTINGUT EN AQUEST SEGON TOM DE «L' IGNORANCIA,» QUE COMPREN DES N.º 34 Á N.º ES 160 CORRESPONENTS Á SA TEMPORADA QUE COMENSÁ ES DIA 1.ª JANÉ DE 1884 Y ACABA ES DIA 1.ª JORIOL DE 1882.

ESCRITS EN PROSA.						
DE A.	NÚM. ^s		D' EN J. H.	NÚM. ^s	NÚM. ^s	
Un baylarí.	105		Correspondència	113	Añoransa	139
Fires y Fèstes.	109		D' UN HOMO.		Un nou diluvi.	140
D' EN ALIATAR.			Còpia d' una carta notable	153	Sa Fira del Ram.	147
Bòn exemple	96		D' EN J. B.		Es Divèndres Sant	148
Segadors y segadores.	102		Que 't compr qui no 't coneix	124	Es Diumenge del Angel.	149
Quatre paraules sobre s' Exposició de Fires y Fèstes.	120, 121 y 122		Es present de sa Fira.	131	Xeripes.	151
DE ALIQUID.			JOLIÀ CAMALI.		Titeres.	159
Espiritisme.	94		Carta primera (amb gravats).	118	A l' ordre del dia.	156
D' UN AMICH DE L' IGNORANCIA.			Carta segona	118	Ses processons del Còrpus	158
Calendaris.	81		Carta tercera	119	Fòra-pòrta.	160
ANONIM.			Carta darrera.	120	D' EN PEP DE PALMA.	
A sa tomba d' un aubat	125		JORDI D' ES RACO.		Es mitx poll	104
Castell del Rey	127		Sembra y cohirás.	87 y 88	Arrepentiment.	118
Dues candelas.	141		Ets amos de Son Sales, Son Saleta y Son Salí	92	D' UN POLLO.	
D' EN AYGORDENT.			Un estudiant per fòrsa	128, 129 y 130	Sa fèsta de Sant Bartomeu	114
Música.	159		Ses fèstes de Nadal	151, 152, 153, 154, 155, 156, 157 y	D' UN PROHOM.	
DE B. B.			Una cansó.	138	Fòra caperutxes	93
Lo que pòt s' estimació	157		D' EN M. P.		D' UN PUÑIT.	
D' UN BEN ENTERAT.			Es pescadós d' es Molinà.	85, 84 y 85	Balls de màscares.	142
Es Museo Lulià	86		D' UN MAGRE.		DE QUIDAM IGNARUS.	
D' EN BIEL DES MOLÍ.			Un sòmit	109	Viviu y apreniu	154
Dos colomistes.	155		Un estudiant en temps de balls.	141	DE SA REDACCIÓ.	
D' EN BUFARAÑES.			D' EN MATEU D' ES PLÀ.		Certàmen de 1881	96 y 104
Correspondència	125		Cartes de sa Dragonera	95	Advertèncis	109
El mon es un bigalòt.	159		DE MESTRE PEP.		Llistes d' òbres presentades.	109, 113, 114, 115, 154, 158 y
D' UN CAMPANÉ.			Sa Tertulia de Son Rêl. 156, 158, 159 y	160	Certàmen de 1882	117 y 150
Llenguatge de ses rodelles	140		D' EN F. G. MIR.		Molts anys	154
D' EN CLARET Y POQUET.			Sa Tornada.	118, 119 y 121	D' UN RONDAYÉ.	
Lo d' es tramvia	158		DE NEMO.		Bòna sentència.	106
Sa Colònia de Sant Pere.	159		1881	81	Anà per llana y tornà tós	110
D' UN CASAT AMB VUYT INFANTS.			Revista del mes de Jané.	86	Sa butsa sobre tot.	111
Un sòmit	155		Bromes de L' IGNORANCIA	89	Rondaya	113
D' UN DESAMPARAT.			S' estiu d' enguany	116	Mèstre 'n Tòni.	115
Dulsures de sa llimosna.	115		DE NEMO Y PEP D' AUBENA.		Es repès	122
D' EN M. DULEY.			Sa primera volada y sa darrera surada	100	Una entrevista no esperada.	126
Sa Parera de Son Caleta.	153		98, 99 y		Dos plats	144
Un matrimoni del dia.	146		D' EN P.		Una maragassa còm moltes altres	152
D' EN ENRICH ROCH.			Adagis pagesos de tots es mesos de l' any	150	Una regla de restá	153
Rifa y subasta.	105, 106 y 107		85, 86, 90, 95, 100, 105, 108, 115, 116, 124, 127 y		Document interessant.	157
El senó Nicolau	124		D' UN PAGES.		DE SA TIA LLESTA.	
D' UN ESCOLÀ.			Una passetjada.	145	Déu dona faves á qui no té caixals.	137
Ses visions del Sent Tomeu.	147		D' EN PAU DE LA PAU.		D' UNA SEUVATGINA.	
D' UN ESTODIANT EN DOBLE.			Els Reys	82	Qui vòl mal no 'l s' alluïa	140
Correspondència	82 y 85		D' EN PEP D' AUBENA.		Qui no s' engiña no viu.	145
D' UN ESTODIANT DOBLEGAT.			El Pare y sa fya.	82	Enveja	150
Correspondències.	86, 89, 97, 104, 108, 116, 122 y	155	Sa Fèsta d' es bestia.	83	Un jove artista.	158
D' UN ESTODIANT DE LA SOPA.			Feys bé.	84	D' UN SOLLERICH CIUTADÀ.	
Anà per llana y tornarsen tós	155		No hey ha feyna.	85	Conversa pillada al vòl	146
D' EN PERE JOSEP FAR.			Un bòn sermó.	89	D' EN TOFOL.	
Correspondència	107		Rifes y loteries	91	Desfressos y desfressats.	90
D' UN FERIT D' ALA.			Un pòch de sermó.	92	Esperits	97
Sa Fèsta de Sant Bernat.	114		Sa Jaya Serrada	93	D' EN TONI TABACADA.	
Sa Ditxa es un sòmit.	116		Santa Maria	95	Una conversa de dos menestrals	88 y 91
Les Vèrges.	125		Un milló de duros.	101	D' EN TONI TRO.	
D' EN FILOSOFUS.			Calderó de la Barca	102	De còm una partida de cans tornaren cusses	145
Darwin.	84		Un Certàmen.	105	Un pòch d' història	153
D' EN FURA.			Conversació pillada al vòl	104	D' UN TORRÉ DE CAÑAMEL.	
Es Simulacro.	158		S' estel amb coua.	107	Els Reys	137
D' EN GAÑA D' ARAÑA.			Dues ròdes.	108	D' EN TROMPA D' ORGA.	
Mèstre Raull es Cassadó.	149		La fi del mon.	108	Còsa de música	94
DE LA SOCIETAT L' IGNORANCIA.			La Beata	111	D' UN VEHÍ DE LLORITO.	
Reglament de la Jove Ignorancia	142		Un carrilé.	112	Correspondència	90 y 111
			Una carretera.	127	DE X.	
					Conservatòri Balear	90

Convèrses de s'estel.	107
Cuento sutcehit.	111
Sa festa des Certàmen.	120
Engiñy de mare.	145
Qui no s'enjiña no viu.	148
DE X. H.	
Una llimosna.	110
Sa font de Xorriço.	123
D'EN XIM PRIM.	
Mudanses.	110
XEREMIÀDES.—Mes de cinchcetes trente.	
GOVERBOS.—Uns trescents cinquanta y tants.	

ESCRITS EN POESIA.

DE A. C.	
Glòsa.	102
DE ALIQUID.	
Piropos.	82
Disculpes.	84
Sa ma d'es mòro.	87, 88, 90, 91 y
Es remey de Santa Eugèni.	98, 99 y
Còrpus de Sant Miquèl.	105, 106 y
D'UN AMICH D'EN QUERQUES.	
Llamentos d'un estudiant.	140
D'UNA ATLOTA CASADISSA.	
Vèrsos.	95
D'EN B. ADERÚS.	
Es ball nou.	103
D'EN BIEL DETS UYS.	
Epitafis.	126
D'UN BIGARNIC.	
Fèsta à Mallorca.	121
D'EN BISCUIS OCVLIS.	
Epigrames.	83 y 405
D'EN BLAT XOROY.	
Epigrama.	83
D'EN CALAFAT.	
Descripció de Banalbufar.	105
D'UN CA LLEBRÉ.	
Epigrames.	99
D'UN CA NANELL.	
Epigrama.	159
DE CASTAÑOLERA.	
Epitafis.	125
Epigrama.	127
DE CUSSA.	
A F. S.	145
DE M. DULEY.	
Geografia y Matemàtiques.	154
Preguntes y respostes.	158
D'ELL.	
Epigrama.	155
D'ERTSEM NAUJ.	
Ses fèstes de Nadal à la Pajesia.	155
Fruyta del tèmps.	139
Dècimes glosades.	142
Fàbules d'Isop.	154
D'UN ESTODIANT DE LA SOPA.	
Epitafis.	125
Epigrames.	127, 131 y
S'eclipse.	150
Anà oer llana y tornarsen tós.	155
D'UN EX-ESTODIANT.	
El Ram.	95
DE FA PASTANAGA.	
Es novenari de Sant Jusèp.	145
Glòses.	149
Amor es plata.	149
D'UN FELANITXÉ.	
Epigrames.	155
D'UN FERIT D'ALA.	
Epigrames.	88 y
Mal d'altri riayes son.	101
Es dia del Còrpus.	104
Enamorats.	109
Pensaments en remuy.	115
A mon estimat amich M. M. y Ll.	131
Músiques.	132

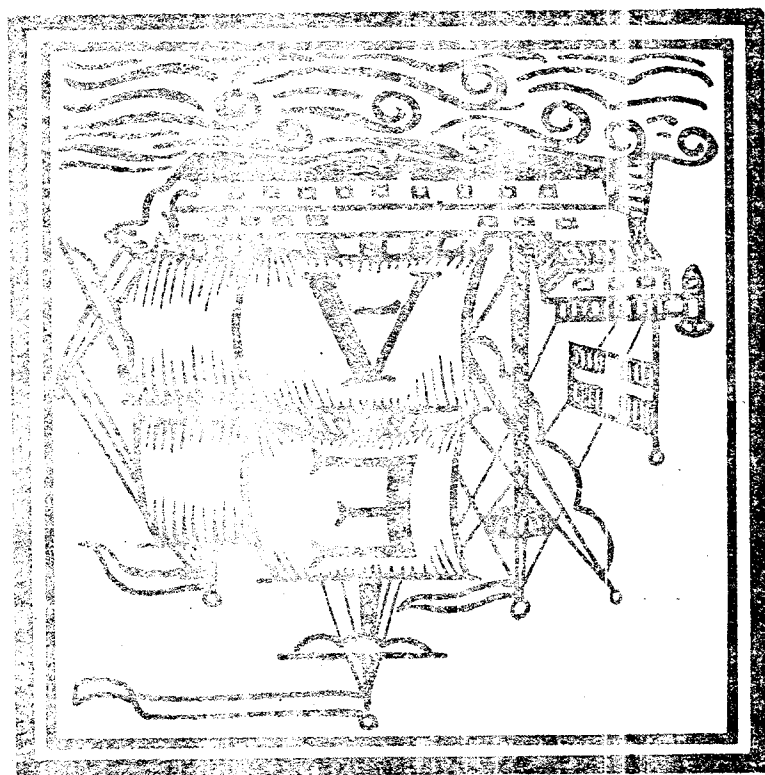
Monèyes.	141
Sòmit.	146
Tres besades.	152
D'UN FERIT D'ALA Y EL SENT GURRIÓ.	
Crítica.	124
DE M. J. FERIT D'ALA.	
Epigrama.	159
D'EN FEROSTAS.	
Embuys del dia.	108
Desgraciats.	150
Epigrames.	151
D'UNA FLORETA.	
Defènsa de ses dònès.	159
D'EN FRANCINETA.	
Epitafi.	155
D'EN GAÑA D'ARAÑA.	
Sa festetjada de na Benvinguda.	149
DEL SENT GURRIÓ.	
Una carta freda.	85
Epigrames.	85 y
Un matrimoni aviat fèt.	101
Xerradissa.	86
Lo que els uys no veuen.	96
Dècima.	111
DE H.	
Vèssa.	124
Convèrsa sobre Fires.	154
D'EN J. M.	
Qui es confrare pren candela.	156
D'EN JORDI DES RACO.	
Epigrames.	89 y
Duptes.	99
Un romans negre.	94
Glòses.	105
Fèstes de Nadal.	122
D'EN JUANET D'ES CAFÉ.	135, 135, 134 y
Jamechs.	141
P'es doblés tot se fa.	142
DE L'AMO 'N JOSEP DE SON BAÑA.	
Sa capa.	155
DE SA TIA LLESTA.	
Déu dona faves à qui no té caixals.	158
D'UN MAGRE.	
Ses criades en es Born.	125
Un estudiant.	151
D'EN MIRANIUS.	
Sa conquesta de Menorca.	148
D'EN NEMO.	
Epigrama.	150
D'EN OT NET.	
Una mala nit.	158
Enhorabòna.	159
Traducció des <i>Miserere</i> .	147
Id. de s' <i>Stabat</i> .	148
D'EN PEP D' AUBENA.	
Bòn auy als Regidors nous.	81
Els Reys.	85
Sa Porta Pintada.	84
Enamorament.	85
Es dijous llardé.	89
Ses confraries.	95
Contestació à n' En Jòrdi des Racó.	94
Santa Maria.	95
Còses del dia.	97
Traducció de Calderon.	102
Cinch regles per viure molt.	111
Conseys d'un ignorant.	112 y
Carta de l'amo 'n Tòni.	114
Ses Fires y Fèstes de Ciutat.	117
Sa Font de la Vila.	118
Un Pl.	118
Es Patró.	119
Sa música del mon.	119
Es llibre d'els mòrts.	125
Ses besades.	126
Una carretera.	127
Estufera.	128
Una serenata.	129
Memorial.	150

Sa Colcada.	131
Ses sabates nòves.	136
Un gallista.	157
S' empeño.	143 y
Negoci.	152
Una cansó.	155
Fires y Fèstes.	155
Sa Processó del Còrpus.	157
D'EN PEP VOLANDO.	
Llamentos d'un empleat.	158
DE NA VICTORIA PEÑA D'AMER.	
Despedida.	116
DE P.	
Aygo.	89
Epigrama.	127
D'EN PAU PERE PIFOL.	
Desitx.	104
Un sòmit interromput.	110
Epigrames.	143
A ella. Sonet.	145
D'EL SENT PERINS.	
Epigrames.	99
D'UN POLLO.	
Versos.	94
D'EN QUERQUES.	
Invitació.	142
DE QUIDAM SPIRITUS.	
Epigrames.	99
DE QUIDAM HOMO ALICUJUS.	
Poesia d'un glosadé.	155
DE QUATRE UYS.	
El dos de Juriòl.	160
D'EN RAMIONS.	
Epigrames.	85 y
A una nina.	98
A mon amich En Pèp de Palma.	155
DE B. S.	
Falsedat.	110
SENSE FIRMA.	
Sa Riera.	89
Una xeremiada.	94
Bòns conseys.	114
Codolades.	120
Glòses.	129 y
Epigrames.	140 y
DEL SENT TIÀ D'ALARÓ.	
Un altre cròquis.	127
Epigrames filològichs.	137
DE SA SEUVATGINA.	
A mon amiga J. A.	151
A Mallorca.	152
Un ball.	144
D'EN SILENCIO.	
Un desengañy.	156
A Palma.	157
Una estàtua.	157
Sòmit des pelegrí.	158
¡Sempre, sempre!	159
Comparansa.	160
D'UN QUE NO 'N SAP LA PRIMA.	
Lo que cercan moltes.	106
Epigrames.	106
DE MADO TONINA.	
Conseys.	159
DE T. A.	
Un aglà.	82
DE X.	
Epigrames.	83 y
Epitafi.	155
DE X. H.	
Epitafis.	126
DE X. X. X.	
Glòses.	140
D'EN XAROGAS.	
Epigrames.	106
Cançons populars.	158
Sa Despedida.	159
D'EN XIM ALEY.	
Epigrames.	89

Además de tot aquest cala-portal hem publicat una colecció de més de 750 porros-fuyes.

DE AYER

EDICIONES

EDICIONES

DE AYER

